

ho aconseguirem a base de crear una comissió, una junta especialitzada en la qual integrarem els empresaris que han de comprendre que d'alguna manera han de contribuir en aquesta defensa social, i ecològica que la seva actuació per altra banda, productiva, comporta, i a la que s'han d'incloure els polítics, esperem ja de La Generalitat en aquest moment, els tècnics i els veïns afectats per aquesta situació i per tant no parlarem només d'ecologia sinó que crearem aquestes comissions vives, perquè estaran nodrides per la gent que pateix els problemes, i que tindran com a missió encarregar-se de la defensa física i biològica del nostre país. En sisè lloc volem donar un subsidi d'atur permanent i suficient per a totes les persones que no tinguin treball. Considerem que el quedar sense treball és abans que res una humiliació per a la persona que pateix aquesta situació, després és a més un problema econòmic greu per a aquesta persona i no cal dir per a la societat i la comunitat. Per tant al menys que aquestes persones que ja tenen prou desgràcia de veure la seva utilitat menyspreada pel sistema tindran la satisfacció de veure que la seva part econòmica disminueix. En setè, lloc diem que la petita i mitjana empresa, no és sempre inferior amb eficàcia i competència a la gran empresa, al contrari, es pot dir que generalment és més eficaç i més competent que moltes de les grans empreses. Aquesta família de la petita i la mitjana empresa és la que fa possible la democràcia, necessiten capitals i necessiten crèdits i les dificultats de trobar-ne a les organitzacions bancàries, es evident perquè el sistema de la borsa de valors els està pràcticament prohibit i és en aquest sentit que tendim a crear un organisme, una comissió reguladora a Catalunya de la situació financiera de

El Cinema Mundial, lloc dels mítings del centre-esquerra, ple de gom a gom. El míting amb més gent del que s'han fet fins ara.

la petita i la mitjana empresa perquè puguin trobar condicions de crèdit i de capital i de recursos econòmics que la situï amb igualtat de condicions a las empreses més grans.

En vuitè lloc, esmentaré la reforma agrària, tema que també ens preocupa molt, nosaltres volem intentar que el pagès tingui accés fàcil a la terra, a la propietat de la terra.

Per altre banda creiem que necessita assessorar tècnicament a l'hora dels cultius. Hem de organitzar una estructura comercial i de comercialització dels productes agrícoles avui en dia ineficient, car i improductiu; hem de buscar també financiació adequada per el procés de producció agrícola i, en definitiva, esperem que això produeixi una disminució dels preus de consum.

També volem dedicar com a punt novè uns recursos especials a la investigació i a la cultura popular, a la ciència i a la tècnica com a elements bàsics per produir el progrés econòmic i social de Catalunya. I finalment, com a punt desè, volem lluitar contra la corrupció econòmica, contra la especulació a tots els nivells, contra l'abús del poder.

HA ESTAT POSITIVA LA TASCA DE LA COMISSIO NEGOCIADORA

Jordi Pujol, tot just iniciar el seu parlament, va dir: "La casualitat fa que s'hagin donat unes coincidències aquí a Granollers que són les següents i és de que en Ramon Trias Fargas justament aquí a Granollers va fer aquell gest, va tenir una importància, perquè va palpar la inocència de la gent i va permetre assenyalar aquest camí de superació dels personalismes, justament aquí va presentar la seva dimissió com a president del seu partit per tal de fer més fàcil l'entesa entre les forces polítiques. La casualitat va fer

també una altra cosa, que lliga amb la línia política que intentarem d'esbrinar ara i es que aquí a Granollers, el dia 3 o 4 de desembre en una conferència meua aquí, va arribar la notícia a través d'un periodista que hi havia a la sala de que jo havia estat anomenat representant, no dic pas de Catalunya, perquè això no no estat mai, però sí de tota una sèrie de forces polítiques i sindicals catalanes la comissió negociadora de Madrid, i finalment la casualitat fa també que avui tinguem, EDC i CDC parlant a Granollers junts, l'endemà d'haver fet a tota una sèrie de forces polítiques afins, una proposta concreta per tal que de tot això que se'n parla tant, i és la unitat s'esdevingui realitat.

Aquets tres fets lliguen tots ells amb una línia política d'autèntica unitat a l'Assamblea de Catalunya; al servei d'una política de democràcia avançada (democràcia política econòmica i social) i al servei d'una política inspirada en una voluntat de govern. No aclareix gaire o quasi gens, parlar del passat, i sobretot parlar de les polèmiques, perquè mai no ens hem dedicat gaire a respondre als atacs ni a les polèmiques ni a intevenir—hi gaire, mai no ens hem dedicat gaire a tornar els rocs que ens tiren perquè és perdre el temps i nosaltres d'objectiu només en tenim un, el de veure com tots plegats reconstruim Catalunya; alguns som testimoni, suposo que alguns dels aquí presents devien ser—hi també aquell dia, de l'aplaudiment que va sorgir molt espontani, molt fort, molt intents, el dia de aquí, sense que ningú s'ho esperés en aquell moment es va dir: "en Pujol, aquí present acaba de ser designat representant de tots aquests sectors polítics i socials per tal de intentar una negociació amb el govern", tanmateix, com sabeu després hi ha hagut moltes polèmiques, polèmiques a les quals no es pas que no n'hem fet cas, perquè n'hem fet, però si que hem cregut, en un moment determinat, que no havíem d'acceptar-les o que no havíem d'acceptar les exigències, sempre d'acord amb una línia política basada en un criteri d'eficàcia i de voluntat de servir Catalunya i no de fer maniobres tàctiques per descolocar l'adversari polític, hem cregut que havíem de continuar fent aquest servei, nosaltres vam acceptar aquesta responsabilitat perquè és molt nostre acceptar la responsabilitat quan ens toca, quan ens ve, quan creiem que és necessari pel bé del país, que algu ja sigui aquesta carta. Vam acceptar aquesta responsabilitat tot i que ja d'entrada aquí a Granollers mateix jo vaig anunciar i segur que a la sala n'hi deu haver més d'un que ho deu recordar que el resultat d'aquestes negociacions que anàvem a iniciar era incert també vàrem anunciar ben públicament que el resultat seria decepcionant, per la mateixa expectació de la gent, perquè tendeix, i és lògic, tendim tots a confondre la realitat amb